

שנאמר ויקרא(ו) ואיש אשר יקח את אחתו. ובספרו של رب יבא סבא, ואיש - זה הקדוש ברוך הוא. אשר יקח את אחתו - זו נסת ישראל. ר' כל בך למה? חסר הוא, חסר הוא גודאי, וחרי פרשו. ולבן, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד - הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל ישראלי. גם - לרבות ישראל ש滥טעה, כמו שאמרנו, שהרי בשעה שכנסת ישראל באה מה באחרות באחדות עם הקדוש ברוך הוא, ישראלי של ש滥טעה שרים בשמחה גם הם עם הקדוש ברוך בשעה גם הם בתוכם גם יסיד. הוא, ומושום בך בתוכם גם יסיד. יבשפו של רב המנונא סבא, גם יחד - לרבות צדי. בה, בכנסת ישראל, שהם זוג אחד, והכל דבר אחד.

וישנו בפרשת שםיע ישראל היה אלהינו הוא אחד, מהו אחד? זו נסת ישראל שאחיזה בקדוש ברוך הוא. שאמר רבי שמعون, זוג של זכר ונקבה נקרא אחד. במוקם שהקבה שורה, אחד נקרא. מה הטעם? בגין זכר בלי נקבה נקרא חצי גוף, וחצי שני חצאי גוף, וכשהתחים פאחד או נקרא אחד.

ועבש הקדוש ברוך הוא לא נקרא אחד. וסוד הדבר - נסת ישראל בגולות, והקדוש ברוך הוא עליה למעלה למעלה, והזוג נפרד, ושם הקדוש לא נמצא שלם ולא בשם שהוא כאחד. ומתי יקרא אחד? נקרא אחד. ומתי יקראה אחד? בשעה שהגבירה המציא עם המלך ויזדיגו כאחד. וזה שכתוב (עובדיה א) ותיתה לה המלוכה. מי המלוכה? זו נסת ישראל שהמלכויות קשורה בה, אז נקרא ביום ההוראה יהי יהה'(ד) אחד ושמו אחד. ועל זה, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

ואיש: דא קדשא בריך הוא. אשר יקח את אחותו: דא נסת ישראל. וכל בך למה. חסר הוא, חסר הוא ודאי, וזהו אוקמו. ר' כל דא נהגה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, קדשא בריך הוא וכנסת ישראל. גם, לרבות ישראל ישראלי דלמתא. כד אמרין, דהא בשעתה דנסת ישראל וכנתה באחדותה בקדשא בריך הוא, ישראל דלמתא שריין בחדרותא גם אינון בקדשא בריך הוא. ובגין בך גם יחד כתיב. ובספרא דרב המנוןא סבא, גם יחד, לרבות צדי. בה, בכנסת ישראל, דאיןון זוגנא חד, וכלא מלחה חד.

ותניין בפרשタ דשמי ישראל יי' אלהינו יי' אחד, מהו אחד. דא נסת ישראל דאחד ביה בקדשא בריך הוא. דאמר רבי שמعون, זוגא דבר ונוקבא אكري אחד. באתר דנוקבא שריין, אחד אكري. מאי טעמא. בגין דבר בלא נוקבא פלא גופה אكري, ופלג לאו הוא חד. וכל מתחברן בחדרת רורי פלאי גופא, אתעבדו חד גופא, וכדין אكري אחד.

והשתא קדשא בריך הוא לא אكري אחד. ורזא דמלחה, נסת ישראל בגלויתא, וקדשא בריך הוא סליק לעילא לעילא, ויזוגא אתרפיש, ושם קדישא לא אשתקכח שלים, ואחד לא אكري. ואמתי יתקרי אחד, בשעתה דמטרוניתא תשתקכח ביה במילבא, ויזוגו פחדא. הדא הוא דכתיב, (עובדיה א) ותיתה לי' המלוכה. מאן מלוכה. דא נסת ישראל, מלכו בה אתקשר, כדין (זכריה י) ביום ההוראה יהי יהה'(ד) אחד ושמו אחד. ר' כל, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.

בשָׁמֵן הַטּוֹב עַל הַרְאָשָׁה. מי שמן הטוב? זה שמן משות קדרש ששופע ויזא מעהיק הקדוש שנמצא באותו נחר עליון, שמייניק את הבנים להדריך מנורות, ואותו שמן שופע על ראש המלך, ומראוו לבוד של תזקן הקדוש, ומשם שופע לכל אותם לבושי כבוד שהמלך מתלבש בהם. זהו שכחוב שיורד על פי מדותינו. על פי מדותינו ממש, ואלו הם בתורי המלך שהשם הקדוש ובמצאתם בהם.

בא ראה, כל השפע וכל שמחת העולמות לא יורדים לבוך אלא על ידי הכתירים הקדושים הלאיים, שהם שמו של המלך הקדוש, ומשם כך שיורד על פי מדותינו. על פי מדותינו ודאי, כמו שנאמר (במדבר) על פי אהרן ובניו תקיה. כך על פי מדותינו יורד ומשפיע לכל העולמות, להמציא ברוכות לכלם. ובא ראה, השמן הטוב הנה אינו זמן, עד אותו זמן שהעובדיה שלמטה היתה עולה ונפצעים זה בזו. זהו שכחוב (משל כי) שמן וקטרת ישחח לב. שמן למעלה וקטרת למטה, אזי זו שמחת הפל. רבינו אחא ורבינו יהודה זקפו ידים, והוזדו לרבי אבא.

רבי אחא פתח, בראשית (ויבא אליהם אל אבימלך בחולם חלילה, וכותוב ויאמר אליו האלים בחלום גם אנכי ירעטי כי בתם לבך עשית זאת. האי ויבא אליהם אל אבימלך הנה, מה שנה באמות העולם ויבא אליהם, ולישראל לא? (אלא וזה סוד של אליהם אחרים. ויש לך לדעת ששם של הקדוש ברוך הוא (ישעה נ) רם ונשא שכן עד וקדוש שמו והוא בלודו מלך על כל מה שנמצא, בין למעלה בין למטה, והוא במלך הקדוש שלו באמצע נתקה, וסבירו יש שבעים בתורים, מהם

בשָׁמֵן הַטּוֹב עַל הַרְאָשָׁה. (תהלים קל) **מִן שָׁמֵן** הטוב. **דֵּא מִשְׁחָה רַבּוֹת קָדְשָׁא,** דגוניד וונפיק מעתקא קדישא, דאשתח ביהויא נחר עללה, דינקא לבניין, לאדרלקא בויצינין, ויהויא משח גוניד בריישא דמלכא, ומפמן גוניד לכל איןון לבושי דדיינא קדישא, ומפמן גוניד לכל איןון לבושי יקר דמלכא אתלבש בהו. הדא הוא דכתיב יקר דמלכא על פי מדותינו. על פי מדותינו ממש, ואלין איןון בתורי מלכא דשמיה קדישא

אשתחכה בהו.

הא חזי, כל נגידו, וכל חידו דעתמים, לא נחית לברכא, אלא על ידא דאלין כתריין קדישין, דאיןון שמא דמלכא קדישא, ובגין בך שיורד על פי מדותינו. על פי מדותינו ורקאי כמה דאת אמר (במדבר) על פי אהרן ובניו כתיה. בך על פי מדותינו, נחית ונגיד לכלחו עלמין, לאשתחח ברכאנן לכלא. ותא חזי, האי שמן (דף ז ע"א) טוב לא זמין, עד הוא זמן דפולחנא דלתתא הוה סליק, ואתערען דא בדא, הדא הוא דכתיב, (משל כי) שמן וקטרת לטליא, וקטרת לתתא, פדיין הוא חדותא דכלא. רבינו אחא ורבינו יהודה זקיפו ידין, ואודו לרבי אבא.

רבי אחא פתח, בראשית (ויבא אל אבימלך בחולם חלילה, וכותיב ויאמר אליו האלים בחולם גם אני ידעתי כי בתם לבך עשית זאת. האי ויבא אל אבימלך, מי שנא באומות העולם, ויבא אליהם, ולישראל לא. (אלא דא הוא רוא ראלרים אוית למדע דשכא רכוושא בריך הו (ישעה נ) רם ונשא שנען עד וקדוש שמו והוא בלודו מלכא על כל מה דاشתח בין לעילא בין לתתא ומיכלן קדישא דיליה באמא עריא אהתהון ובחריה אית שבעין כתריין ומונחן אחותשכו ע' רבינו וחתנו על ע' עמיין דעתלא לפסחי כל חד וחדר שלית על עמיה ועל ארעה. וקדושא בריך הו יכח לישראל רוא דשמיה בלוחדיון